

10 kľúčových krokov k úspešnej spolupráci so školou (ak má dieťa VPU)

1

Nečakajte na prvý problém (Buďte proaktívni): Nekontaktujte školu, až keď prinesie dieťa prvú pätku. Ozvite sa triednemu učiteľovi, alebo špeciálnemu pedagógovi hneď na začiatku školského roka. Predstavte mu svoje dieťa, spomeňte jeho silné stránky aj úskalia, ktoré vaša diagnóza (VPU) prináša.

2

Správa z poradne (CPP) nie je len papier v šuplíku: Uistite sa, že triedny učiteľ (a ideálne aj ostatní vyučujúci) čítal správu od psychológa a špeciálneho pedagóga a rozumie odporúčaniam. Ak je správa dlhá a zložitá, urobte z nej učiteľovi na jednu stranu stručný "výcuc" (alebo o to poprosť špec. ped.) toho najdôležitejšieho, čo naozaj v triede funguje.

3

Dohodnite si jasné pravidlá komunikácie: Opýtajte sa učiteľa, aký spôsob komunikácie mu vyhovuje najviac (správa cez EduPage, email, krátke osobné stretnutie) a rešpektujte jeho čas. Tip: Ak máte dôležitý osobný rozhovor, pošlite mu následne krátku správu so zhrnutím: „Len pre istotu si zhrniem, na čom sme sa dnes dohodli...“ Predídete tak nedorozumeniam.

4

Pýtajte sa na riešenia a formu, nehľadajte vinníkov: Namiesto výčitky: "Prečo dostal z toho diktátu pätku?" zvolte partnerský prístup: "Čo môžeme urobiť, aby sa cítil istejšie?" Taktiež sa pred písomkami pýtajte nielen na učivo, ale aj na formu (Budú to otvorené otázky? Spájanie pojmov? Krúžkovanie?). Ak viete formát, môžete naň dieťa presne pripraviť a znížiť jeho stres.

5

Zdieľajte svoje domáce "zlepšováky": Ak ste doma objavili skvelú pomôcku (špeciálnu záložku na čítanie, bzučiak na dĺžne, farebné označovanie riadkov), povedzte o tom učiteľovi. Možno túto pomôcku rád dovoľí dieťaťu využívať aj priamo na hodine.

6

Emócie dajte bokom (aj keď je to ťažké) Ako rodič máte prirodzený ochranársky inštinkt a neúspech vášho dieťaťa vás zraňuje. Do školy však prichádzajte ako rovnocenný partner na konštruktívnu diskusiu, nie do boja. Pokojný tón, fakty a rešpekt otvárajú aj tie najzavretejšie dvere.

7

Oceňte snahu pedagóga: Učitelia sú často preťažení. Ak si všimnete, že učiteľ prispôbil zadanie, dal dieťaťu viac času, alebo ho ústne pochválil – napíšte mu krátke poďakovanie. Pozitívna spätná väzba funguje nielen na deti, ale obrovsky motivuje aj dospelých

8

Učte dieťa k "sebaobhajovaniu" : Z dlhodobého hľadiska nemôžete za dieťa všetko riešiť vy. Učte ho, aby sa za svoju poruchu učenia nehanbilo. Ak na hodine potrebuje viac času, pomalšie nadiktovať zadanie alebo si prečítať otázku nahlas, malo by vedieť slušne o to učiteľa požiadať aj samo.

9

Zladte domáce a školské prostredie: Ak v škole učiteľ trvá na určitom systéme, podporte ho v tom a trénujte to aj doma. Zároveň si s ním vyjasnite hranice pri domácich úlohách. Tip z praxe: Ak úlohy trvajú dieťaťu neúmerne dlho a končia plačom, dohodnite si časový limit (napr. 40 minút). Po jeho uplynutí prácu ukončíte s poznámkou do zošita, že dieťa pracovalo naplno, no viac nestihlo.

10

Pamätajte: Ste jeden tím! Vy aj učiteľ máte v konečnom dôsledku rovnaký cieľ – úspech, napredovanie a pohodu vášho dieťaťa. Dajte pedagógovi jasne najavo, že ste na jednej lodi a chcete ťahať za jeden povraz.